Na 645/2003 - 5

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Marie Turkové a JUDr. Antonína Koukala v právní věci žalobce Z. G., proti žalované České správě sociálního zabezpečení, Praha 5, Křížová 25, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 25. 10. 2002,

t a k t o :

K projednání a rozhodnutí věci se určuje Krajský soud v Ostravě.

O d ů v o d n ě n í :

Žalovaná Česká správa sociálního zabezpečení podáním ze dne 23. 5. 2003 postoupila Nejvyššímu správnímu soudu opravný prostředek žalobce s tím, že uvedený opravný prostředek směřuje proti jejímu rozhodnutí ze dne 25. 10. 2002, jímž byla zamítnuta žádost o plný invalidní důchod pro nesplnění podmínek ustanovení § 40 zákona č. 155/1995 Sb. v platném znění. Žalovaná v uvedeném přípise dále sdělila, že žalobce bydlí mimo území České republiky a podmínky pro určení příslušného soudu podle § 7 odst. 3 s. ř. s. chybí. Proto ve smyslu ustanovení § 11 odst. 3 o. s. ř. (§ 64 s. ř. s.) žádá Nejvyšší správní soud o určení příslušného soudu k projednání a rozhodnutí věci o postoupení věci tomuto soudu podle § 7 odst. 5 s. ř. s.

V dané věci je třeba konstatovat, že ustanovení § 89 odst. 3 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, podle něhož neměl-li navrhovatel obecný soud v České republice, byl k řízení o opravném prostředku příslušný soud, v jehož obvodu má sídlo Česká správa sociálního zabezpečení, která rozhodnutí vydala (tj. Městský soud v Praze), bylo s účinností od 1. 1. 2003 zrušeno zákonem č. 151/2002 Sb., aniž by bylo nahrazeno jiným ustanovením, které by na řešení otázky místní příslušnosti soudu u žalobce, který nemá obecný soud v České republice znovu pamatovalo.

Řízení o žalobě (opravném prostředku navrhovatele) bylo u soudu zahájeno až po účinnosti nové právní úpravy správního soudnictví, dané zákonem č. 150/2002 Sb. (soudní řád správní), a proto je nutno žalobcův návrh posuzovat v intencích části třetí hlavy druhé dílu prvního tohoto zákona (dále jen s. ř. s.).

Podle § 3 odst. 1 s. ř. s. jednají a rozhodují ve správním soudnictví Krajské soudy a Nejvyšší správní soud. Podle § 7 odst. 1 s. ř. s. je k řízení věcně příslušný krajský soud, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak. Ve věcech důchodového pojištění a důchodového zabezpečení je k řízení příslušný krajský soud, v jehož obvodu má navrhovatel bydliště, popřípadě v jehož obvodu se zdržuje. Místní příslušnost soudu v projednávané věci zjistit podle těchto ustanovení nelze, neboť žalobce má bydliště v zahraničí a na území České republiky se ani nezdržuje. K projednání žaloby je sice dána pravomoc soudů České republiky, podmínky pro určení místní příslušnosti však v soudním řádu správním chybějí. Nejvyšší správní soud proto využil možnosti, kterou mu dává ustanovení § 64 s. ř. s. a použil pro řízení ustanovení § 11 odst. 3 občanského soudního řádu, které vymezuje oprávnění

Nejvyššího soudu určit místně příslušný soud ve věci, která patří do pravomoci soudů České republiky, kde však podmínky místní příslušnosti chybějí úplně nebo je nelze zjistit. Nejvyšší správní soud za použití citovaného ustanovení určil Krajský soud v Ostravě soudem, který věc projedná a rozhodne. Jde o krajský soud, který je nejméně vzdálen od místa bydliště žalobce.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. 6. 2003

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu